

Bilag.

København, den 24. Maj 1940.

Til det fra Folketinget nedsatte Udvalg angaaende en Voldgift til Afgørelse af Uoverensstemmelser mellem visse Organisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere.

I Anledning af det den 21. Maj fremsatte Lovforslag (Nr. 125) tillader Udvalget nedsat den 23. Februar d. A. fra de i Lovforslaget nævnte Arbejdsgiverforeninger (Nr. 3: Sønderjydsk Dræningsmesterforening og Nr. 10: Fyens Ærte dyrkerforening dog ikke repræsenterede) sig ved nærværende at rette Henvendelse til det høje Folketingsudvalg og anmode dette om at overveje følgende:

Der maa fra Landbrugets Side næres den allerstørste Betænelighed ved at overlade Afgørelsen til en Voldgiftsret paa 3 Medlemmer, hvoraf det ene udpeges af Forligsinstitutionen, som har stillet det af Arbejdsgiverne forkastede Mæglingforslag. Den fuldkomne Neutralitet hos Dommerne er et Krav, vi absolut maa fastholde, og mener derfor, at der i Stedet for en Repræsentant fra Forligsinstitutionen bør udpeges et Medlem, der foruden at være kvalificeret som nævnt i § 1 tillige besidder nøje Kendskab til Erhvervets Forhold, dets Produktion, Økonomi og Indtjeningsmuligheder samt Livsvilkaarene for de tilknyttede Arbejdere.

Mæglingforslaget af 3. April 1940 indeholder Krav til Landbrugets Arbejdsgivere om at yde en 15 pCt. Lønstigning for Landbrugsarbejde, 16 pCt. for Mejeribrugets Arbejdere og 18 pCt. Lønstigning for Skovbrugsarbejderne. Vi tillader os overfor dette at oplyse, at disse Lønninger steg ca. 9 pCt. i 1937 og atter 9 pCt. i 1938 og endelig 4 pCt. i 1939 gennem Ferieordningen. Men Priserne paa Landbrugets Salgsvarer, som er den bestemmende Faktor for, hvad Erhvervet kan udrede, viser en gennemsnitlig Stigning fra Aaret 1937 til nu paa kun ca. 8 pCt., medens de vigtige Produktionsmidler: Majs og Oliekager er steget med gennemsnitlig 55 pCt. Heroverfor staar altsaa en Lønstigning paa ca. 22 pCt. siden 1937, og det er dette Lønniveau, som Forligsinstitutionen i Forslaget af 3. April kræver forhøjet med 15—16—18 pCt.

Vi maa advare imod at tro, at Landbruget er i Stand til at honorere disse Krav. Følgen af et Løndiktat som det foreslaaede vil blive mindre Beskæftigelse i Landbruget, hvilket vil være en Ulykke i den kommende Tid. Derfor maa vi, der repræsenterer samtlige Erhvervsgrene inden for Landbruget, meget indtrængende henstille til Folketingsudvalget at ændre Lovforslagets Bestemmelse om Voldgiftsrettens Sammensætning, saaledes at man er fuldkommen sikret, hvad angaar Dommernes neutrale Indstilling.

Det er ikke, fordi vi nærer Antipati mod Forligsmanden eller Forligsinstitutionen, men vi er vidende om, at det er en Prestigesag for en Forligsmand at faa sit Forslag vedtaget, og da Landbrugets Organisationer i Foraaret reagerede saa stærkt over for det da stillede Forslag, at det omtrent enstemmigt blev forkastet, føler vi os utrygge ved, at man i en Voldgift om disse Forhold indsætter Forligsinstitutionen som Meddommer, altsaa Dommer i sin egen Sag.

Vi henstiller derfor til det høje Folketingsudvalg at tage under Overvejelse i Loven at indsætte Landøkonomisk Driftsbureau i Stedet for Forligsinstitutionen. Dette Bureau har stort Kendskab til Landbruget og dets Arbejderes Forhold og har derfor alle Forudsætninger for at kunne udfylde denne Opgave paa en retfærdig Maade.

Paa Udvalgets Vegne:

Axel Ahm.	Knud Thomsen.	O. Lawaetz.
Lauritz Hansen.	Hindhede.	Junker.
		W. Elmquist.